

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 14, tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-90 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TRESC DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 308. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 15 lipca 1938 r. w sprawie przepisów szczegółowych o dostawach i robotach dla podległych Ministrowi Przemysłu i Handlu działów administracji państwowej.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—OO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

308.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 15 lipca 1938 r.

w sprawie przepisów szczegółowych o dostawach i robotach dla podległych Ministrowi Przemysłu i Handlu działów administracji państwowej.

Na podstawie § 10, § 11 ust. 1, 2 i 3, § 15, § 16 ust. 3, § 17 ust. 1, § 37 ust. 1, § 38 ust. 3, § 42 ust. 1 i § 43 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92) zarządzam co następuje:

§ 1.

Powoływane w zarządzeniu niniejszym „rozporządzenie Rady Ministrów” oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92).

§ 2.

Czynności przewidziane w § 11 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów, gdy chodzi o pokrycie własnych potrzeb lub centralne zaopatrzenie organów podległych, wykonywują: Ministerstwo Przemysłu i Handlu oraz Dyrektor Urzędu Morskiego, tudzież Dyrektor Głównego Urzędu Miar, Dyrektor Państwowego Instytutu Geologicznego i Prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej — we własnym zakresie działania.

Bepośrednie zakupy, za zwykłym rachunkiem kupieckim, przedmiotów potrzebnych dla normalnego urzędowania uskuteczniają dla swoich urzędów przełożeni tych urzędów lub osoby przez nich upoważnione.

§ 3.

Kosztorysy urzędowe winny być sporządzone dla robót, których wartość przekracza kwotę złotych 1000.

Do sporządzenia kosztorysów urząd może odstąpić przy robotach na terenie portów polskich i wybrzeża morskiego o charakterze specjalnym, jak instalacje techniczne i urządzenia zakładów przemysłowych, jeżeli opracowanie kosztorysów natrafia na znaczne trudności z powodu braku kwalifikowanych sił.

Kosztorysy są orientacyjne i należy je opracować według cen rynkowych lub też cen średnich, jakie uzyskano w ostatnich przetargach.

§ 4.

Komisje do przeprowadzenia przetargów i odbioru dostaw i robót wykonywanych na rzecz Skarbu Państwa wyznacza kierownik urzędu rozpisującego przetarg, na wniosek właściwego naczelnika wydziału spośród podległych urzędników, posiadających odpowiednie kwalifikacje. Komisja składa się z przewodniczącego i co najmniej 2 członków i w razie potrzeby z odpowiedniej ilości zastępców.

Do udziału w komisjach przetargowych przy przetargach o większym znaczeniu powinni być powoływani ponadto delegaci budżetowi oraz urzędnicy, nie podlegający naczelnikom wydziałów, do których zakresu działania należą dane sprawy gospodarcze.

Do Komisji, wyznaczanych przez urząd podległy Ministerstwu Przemysłu i Handlu, Minister-

stwo może delegować swego przedstawiciela z prawem głosu.

§ 5.

Jednoosobowy odbiór dozwolony jest w przypadkach:

I. przy dostawach:

- jeżeli ogólna wartość dostawy nie przekracza sumy zł 500, a odbiór odbywa się w obrębie siedziby urzędu,
- jeżeli ogólna wartość dostawy nie przekracza sumy zł 1.000, a odbiór odbywa się w miejscu innym, aniżeli określonym w pkt. a.

II. przy robotach:

jeżeli ogólna wartość robót nie przekracza sumy zł 1.000, bez względu na miejsce ich odbioru.

Osobę do przeprowadzenia odbioru jednoosobowego wyznacza naczelnik wydziału, zainteresowanego w dostawie lub robocie, w ciągu 3 dni od dnia wykonania całkowitej dostawy lub roboty.

§ 6.

Komisje do przeprowadzania odbioru dostaw i robót należy wyznaczyć z urzędu lub na pisemny wniosek dostawcy, względnie przedsiębiorcy, w terminie najwyżej 1 miesiąca od dnia ukończenia całkowitej dostawy, względnie roboty i otrzymania wniosku wraz z rysunkami wykonawczymi oraz obliczeniami ilości wykonanych robót.

Przy robotach i dostawach, których ogólna wartość nie przekracza kwoty zł 15.000, komisję należy wyznaczyć w ciągu 3 dni od dnia ukończenia całkowitej dostawy lub roboty.

§ 7.

O terminie odbioru dostaw i robót winny być zawiadomione co najmniej na 7 dni naprzód: właściwa Izba Kontroli Państwowej, stosownie do obowiązujących przepisów o Kontroli Państwowej, ponadto Ministerstwo Przemysłu i Handlu, jeżeli ogólna wartość całej dostawy lub roboty przekracza sumę zł 100.000.

§ 8.

Decyzje komisji przetargowych i odbiorczych dla dostaw i robót zatwierdza kierownik urzędu przeprowadzającego przetarg.

§ 9.

Zabrania się rozdrabniania zamówień w celu ich dokonania z wolnej ręki lub za zwykłym rachunkiem kupieckim, albo też w celu przeprowadzenia odbioru jednoosobowego.

§ 10.

Niezależnie od przyczyn wymienionych w § 12 rozporządzenia Rady Ministrów, wyłączenie się z komisji przysługuje każdemu członkowi także z innych ważnych i uzasadnionych powodów.

Władza przełożona lub władza nadzorczą wyłącza członka komisji, względnie członek komisji powinien sam wyłączyć się w sprawie, w której brał udział w wydawaniu orzeczeń lub postanowień, oraz jeżeli pomiędzy nim a jedną ze stron zachodzi stosunek pokrewieństwa, powinowactwa, spółki handlowej lub stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności członka komisji.

§ 11.

Rozprawą przetargową kieruje przewodniczący komisji, który zarazem czuwa nad prawidłowym tokiem i ogólnym porządkiem na rozprawie. Sekretarza, do spisania protokołu rozprawy przetargowej, wyznacza przewodniczący spośród członków komisji.

Jeżeli oferent mimo upomnienia zachowuje się w sposób zakłócający porządek rozprawy lub ubliżający powadze komisji, przewodniczący może go wydaląc ze sali.

§ 12.

Uprawnieni do głosowania są wszyscy członkowie komisji. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej 3 członków komisji. W razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 13.

Przed przystąpieniem do rozprawy przetargowej komisja stwierdza, czy oferent zachował wszystkie przewidziane warunki przetargu, zgło-

sił we właściwej formie wadium przetargowe i dołączył na wpłaconą gotówkę i papiery wartościowe pokwitowanie kasowe urzędu skarbowego lub innej państwowej kasy specjalnej, uprawnionych w myśl obowiązujących przepisów rachunkowo-kasowych do przyjmowania wadium.

W razie dołączenia listów gwarancyjnych, książeczek oszczędnościowych i innych dokumentów, gwarantujących sumę wadialną, komisja ma ustalić, czy odpowiadają one wymogom obowiązujących w tej mierze przepisów.

Nie utrzymującym się przy przetargu oferentom zwraca się wyżej wymienione dokumenty za potwierdzeniem odbioru, a niewydane listy gwarancyjne, książeczki oszczędnościowe itp. dokumenty składa się na przechowanie do depozytu rzeczowego we właściwej kasie urzędu skarbowego (kasie specjalnej).

§ 14.

W razie stwierdzenia na rozprawie przez komisję jakichkolwiek nieprawidłowości, wymienionych w § 23 pkt. 1, 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów, komisja winna bezzwłocznie wydać w tym względzie protokólną decyzję.

Stwierdzenie uchybień z § 23 pkt. 1, 2 i 3 powoduje unieważnienie przetargu.

Na czas trwania obrad komisji przewodniczący zarządza opuszczenie sali przez oferentów.

§ 15.

Po wykonaniu przez komisję czynności, taksonomicznie wymienionych w § 23 rozporządzenia Rady Ministrów, przewodniczący zamyka rozprawę ofertową, o czym zawiadamia obecnych oferentów z pouczeniem, że zawiadomienie o wyborze oferty nastąpi w sposób przewidziany w § 31 rozporządzenia Rady Ministrów.

§ 16.

Każdemu członkowi komisji oraz przedstawicielom władz uczestniczącym w przetargu przysługuje prawo wniesienia zastrzeżeń i sprzeciwów przeciwko decyzjom komisji i treści protokołu.

Sprzeciw, z podaniem motywów, winny być zgłoszone i wciągnięte do protokołów.

§ 17.

Po ukończeniu prac przez komisję przetargową przewodniczący przedkłada bezzwłocznie decyzję komisji wraz z aktami władzy powołanej do zatwierdzenia decyzji komisji (§ 8).

§ 18.

Wszystkie dostawy i roboty wykonane na rzecz Skarbu Państwa mogą być przyjęte dopiero po ich zbadaniu przez komisję odbiorczą i stwierdzeniu, że odpowiadają warunkom umowy.

§ 19.

Czynności swoje komisja obowiązana jest spełniać według najlepszej wiedzy i sumienia, przy zachowaniu całkowitej bezstronności.

W szczególności komisja obowiązana jest zbadać:

I. przy dostawach:

- czy dostarczone materiały, przedmioty i urządzenia, pod względem ilości, miary, wagi, jakości, właściwości i wykonania, odpowiadają warunkom umowy, wzorom i próbom,
- czy materiały, o ile to było zastrzeżone w umowie, zostały poddane badaniom przez instytucje wskazane w zamówieniu,
- czy materiały dostarczone zostały w umówionym terminie i miejscu.

II. przy robotach:

- czy wykonane zostały zgodnie z planami, rysunkami, udzielonymi wskazaniem,
- czy wykonane urządzenia i użyte do budowy materiały odpowiadają warunkom technicznym i opisom wskazanym w kosztorysach, lub też czy odpowiadają gatunkom i normom, ustalonym przez właściwe związki i zrzeszenia, względnie istniejącym ogólnym przepisom,
- czy roboty wykonane zostały w umówionym terminie.

§ 20.

Komisja obowiązana jest odmówić przyjęcia dostaw i robót, nieodpowiadających warunkom zamówienia.

O ile umowa nie zawiera szczegółowych wskazań, dostarczone materiały i przedmioty winny, pod względem jakości i dobroci, odpowiadać celowi i zwyczajom, przyjętym dla danej dostawy lub roboty.

W razie stwierdzenia jedynie drobnych, nieznacznych wad i braków, ostateczne przyjęcie dostawy, względnie roboty, komisja winna uzależnić od usunięcia nieprawidłowości w zakresie i terminie, ustalonym przez komisję.

Zarazem komisja winna ustalić, jeżeli tego wymaga zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa, czy i jaka część należnego wynagrodzenia winna być zatrzymana do czasu usunięcia wad i braków.

Jeżeli wady i braki nie dadzą się usunąć, nieprawidłowości te jednak nie umniejszają stopnia używalności i dobroci, wymaganych ze względu na przeznaczenie dostawy lub roboty, albo też nie powodują niezdatności dostawy lub roboty do zwyczajnego użytku lub takiego, jaki w umowie miano na względzie, — komisja, po dokładnym ustaleniu i opisanu rodzaju wad i braków oraz określeniu stopnia zmniejszenia wartości dostawy lub roboty, może zaproponować władzy, powołanej do zatwierdzenia decyzji komisji, przyjęcie dostawy według zmniejszonej wartości.

Jeżeli przy dostawie materiałów tego samego rodzaju część ich nie odpowiada warunkom umowy i da się odłączyć od materiałów niewadliwych, przyjęcie ograniczyć należy jedynie do części dostawy wolnej od wad lub braków. Przy wybrakowaniu ponad 30% dostarczonego materiału komisja odmówić może przyjęcia całej dostawy.

§ 21.

W miarę uzasadnionej potrzeby, komisja za zgodą władzy powołanej do zatwierdzenia decyzji komisji (§ 8) korzystać może z usług rzeczoznawców, powołanych także z poza grona urzędników odnośnego urzędu.

Opinię swoją podają rzeczoznawcy na piśmie wraz z uzasadnieniem.

§ 22.

Do prac komisji odbiorczej mają odpowiednie zastosowanie postanowienia §§ 10, 11, 12, 16 i 17 niniejszego zarządzenia.

§ 23.

Przy każdym odbiorze komisja winna spisać protokół z dokonanych przez siebie czynności.

Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji oraz osoby uczestniczące przy odbiorze.

Jeżeli dostawca odmówi podpisania protokołu, należy to zaznaczyć z podaniem powodów.

Odpis protokołu doręcza się wszystkim władzom i urzędem, które otrzymały zawiadomienie o terminie odbioru dostawy lub roboty.

§ 24.

W przypadku nieprzyjęcia odbioru odnośna decyzja winna być doręczona nieobecnemu przy nim dostawcy, względnie przedsiębiorcy, z podaniem powodów nieprzyjęcia i równoczesnym pouczeniem go o przysługującym prawie sprzeciwu, stosownie do postanowień § 26.

§ 25.

Powzięta przez komisję odbiorczą decyzja podlega zatwierdzeniu przez władzę (§ 8 i 27), która może ją całkowicie lub częściowo zmienić.

§ 26.

Przeciwko decyzji komisji, orzekającej nieprzyjęcie dostawy lub roboty, albo zmniejszenie wartości tej dostawy lub roboty z powodu wad i braków, przysługuje dostawcy, względnie przedsiębiorcy, w terminie 1 tygodnia od dnia udzielenia mu do wiadomości decyzji komisji, prawo wniesienia sprzeciwu do władzy (§ 8).

Sprzeciw winien być wniesiony na piśmie i należycie uzasadniony.

Sprzeciw wraz z uzasadnieniem może być także zgłoszony do protokołu komisji.

§ 27.

Udzielenie zamówienia na dostawę lub robotę, przyjęcie wykonanej dostawy lub roboty ponad zł 500.000 uzależnione jest od zatwierdzenia przez Ministra Przemysłu i Handlu na umotywowany wniosek organów władz i urzędów, o których mowa w § 2.

§ 28.

Przy równych ofertach i zachowaniu kolejności, przewidzianej na ten przypadek w § 13 ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów, przysługują należyte pierwszeństwo w udzielaniu dostaw i robót tym oferentom, którzy będą mogli wykazać się zaświadczeniem materialnego popierania prac Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Do dostaw produktów rolnych postanowienie § 28 nie ma zastosowania.

§ 29.

Z uwagi na specjalny charakter inwestycji na terenie portów polskich i wybrzeża morskiego, udzielane mogą być przez urząd w drodze przetargu ograniczonego, bez względu na ogólną wartość dostawy lub roboty, zamówienia:

- na wszelkiego rodzaju roboty budowlane,
- na dostawę i remont urządzeń przeładunkowych, elektromechanicznych, sygnalizacyjnych, wodociągowych, statków oraz na dostawę części zapasowych i zamiennych dla tychże urządzeń.

Rozpisanie przetargów ograniczonych, których ogólna wartość przekracza kwotę złotych 200.000.—, dozwolone jest jedynie za każdorazową zgodą Ministra Przemysłu i Handlu, na umotywowany wniosek urzędu.

§ 30.

Ogłoszenie o przetargu nieograniczonym powinno nastąpić co najmniej:

1) na 21 dni przed terminem ostatecznym, wyznaczonym do składania ofert, gdy chodzi o dostawy i roboty budowlane:

- o wartości powyżej zł 500.000.— lub
- wymagające, przed opracowaniem oferty, wstępnych studiów handlowych i technicznych;

2) na 15 dni, gdy chodzi o dostawy lub roboty budowlane, nie podpadające pod pkt. 1;

3) na 10 dni, gdy chodzi o śpieszne rozpoczęcie i wykonanie robót budowlanych ze względu na interes Państwa;

4) na 10 dni, gdy chodzi o inne dostawy i roboty poza budowlanymi, nie podpadającymi pod pkt. 1.

§ 31.

Zamówienia na dostawę lub roboty z wolnej ręki, przewidziane w § 37 ust. 1 pkt. 9 rozporządzenia Rady Ministrów, mogą być udzielane w tych przypadkach, gdy wartość całości dostaw lub robót budowlanych, wykonywanych w zakresie działania Ministerstwa Przemysłu i Handlu, albo na rzecz urzędów wymienionych w § 2, nie przekracza zł 5.000.—, a przy dostawach i robotach powtarzających się — rocznie zł 2.000.—.

§ 32.

Komisje do ustalania cen maksymalnych (§ 38 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów) dla przedmiotów dostawy lub pewnej kategorii robót, nie posiadających cen giełdowych, rynkowych, ani też cen właściwych miejscowym stosunkom gospodarczym, wyznacza dyrektor odnośnego urzędu na wniosek wydziału, zainteresowanego w dostawie lub robocie.

Komisja składa się z przewodniczącego i co najmniej 2 członków.

Członków komisji powołać należy spośród urzędników danego urzędu, posiadających odpowiednie kwalifikacje. W razie potrzeby do składu komisji powołany być może także przedstawiciel innego urzędu lub władzy.

§ 33.

Pracami komisji kieruje przewodniczący. Wszelkie pisma wychodzące nazewnątrz podpisuje dyrektor odnośnego urzędu.

Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości — rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 34.

Dla spełnienia poruczonych zadań komisja przeprowadza badania w zakresie, jaki uzna za wskazany.

Komisja uprawniona jest zwracać się bezpośrednio po potrzebne jej materiały i wyjaśnienia do Izb przemysłowo-handlowych, związków i zrzeszeń producentów i innych organizacji gospodarczych.

Przy analizie i kalkulacji ceny komisja winna uwzględnić wszystkie czynniki składające się na cenę i jej kształtowanie się, jak koszty surowca, robocizny i inne uboczne koszty produkcji, godziwy zysk, ryzyko, ogólne i miejscowe kształtowanie się cen itp.

§ 35.

W miarę potrzeby, komisja powołać może do współdziałania w pracach rzeczoznawców także spoza grona urzędników danego urzędu (§ 11 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów).

Orzeczenia rzeczoznawcy podają na piśmie wraz z uzasadnieniem.

§ 36.

W wyniku przeprowadzonych badań komisja powinna ustalić zarówno górną jak i dolną granicę ceny, obowiązującej dla danej dostawy lub roboty.

§ 37.

Orzeczenie swoje komisja wydaje na piśmie. Decyzja powinna być należycie uzasadniona i podpisana przez wszystkich członków.

Każdemu członkowi komisji przysługuje prawo wniesienia zastrzeżeń i sprzeciwów przeciwko orzeczeniu.

Sprzeciw, z podaniem motywów, przewodniczący dołącza do orzeczenia.

§ 38.

Orzeczenie komisji, wraz z aktami właściwymi dla danej dostawy lub roboty, przewodniczący przedkłada bez zwłoki władzy do zatwierdzenia (§ 8).

§ 39.

Orzeczenie komisji po zatwierdzeniu, stosownie do § 38, stanowi podstawę dla określenia ceny, obowiązującej dany urząd przy oddawaniu dostawy lub roboty z wolnej ręki.

§ 40.

Umowa o udzielenie zamówienia na dostawę lub robotę powinna zawierać, oprócz warunków przewidzianych w § 40 rozporządzenia Rady Ministrów, zastrzeżenie następującej treści: „W razie zwleknięcia przedsiębiorcy z wypłatą należności

pracowniczych, udzielający zamówienie ma prawo, na skutek wystąpienia zainteresowanych pracowników i w porozumieniu z przedsiębiorcą lub podprzedsiębiorcą oraz właściwym inspektorem pracy, opłacić pracowników na rachunek przedsiębiorcy według listy płacy sporządzonej przez przedsiębiorcę, z sum płatnych z umowy lub ściągniętych z kaucji, którą przedsiębiorca w tym przypadku niezwłocznie uzupełni do pierwotnej wysokości.”

§ 41.

Dostawę lub robotę uważa się za przyjętą dopiero po dokonaniu ostatecznego odbioru przez komisję odbiorczą i zatwierdzeniu, stosownie do postanowień § 25.

§ 42.

O ile umowa inaczej nie postanawia, miejscem odbioru dostawy jest z reguły magazyn odnośnego urzędu, miejscem odbioru robót jest miejsce ich wykonania.

§ 43.

Odbiór dostawy przeprowadza się przy współudziale kierownika magazynu, w którym materiały zostały złożone, zaś roboty — przy współudziale osoby, która z ramienia odnośnego urzędu wykonywała nadzór nad robotą.

§ 44.

Do odbioru ostatecznego komisja winna przystąpić w terminie wyznaczonym przez władzę, powołaną do zatwierdzenia decyzji komisji odbiorczej.

O miejscu i czasie odbioru zawiadomić należy dostawcę, względnie przedsiębiorcę, któremu przysługuje prawo uczestniczenia przy odbiorze.

§ 45.

Przy odbiorze dostaw komisja zasadniczo winna osobiście sprawdzić ilość i wagę dostarczonych przedmiotów.

W wyjątkowym przypadku komisja posługiwać się może pokwitowaniem dostawy, wystawionym przez kierownika magazynu i kolejowym listem przewozowym.

§ 46.

Dla stwierdzenia ilości wykonanych robót, komisja, w miarę możliwości, powinna dokonać dostępnych pomiarów; odnośnie części nie dającej się sprawdzić, komisja przy zbadaniu posługiwać się winna dziennikiem robót lub też innymi dostatecznymi dowodami.

§ 47.

Badanie jakości i dobroci dostarczonych przedmiotów, oraz użytych do robót materiałów, komisja przeprowadzić powinna na zasadach ogólnych, przyjętych dla danego rodzaju dostaw i robót.

§ 48.

Dostawę i robotę uważa się za wykonaną, jeżeli wykonanie nastąpiło w terminie, miejscu i w sposób zgodny z warunkami umowy.

Komisja uznać może dostawę lub robotę za terminowo wykonaną w przypadkach, kiedy dostawa lub robotą wykazuje nieznaczne tylko, dające się usunąć wady, których istnienie nie zmniejsza stopnia używalności dostawy lub roboty.

Jako dowód terminowego wykonania dostawy służy:

- przy dostawach franco, loco magazyn odnośnego urzędu, data pokwitowania dostawy, wystawionego przez kierownika odnośnego magazynu,
- przy dostawach franco, loco wagon, stacja kolejowa nadawcza lub odbiorcza, — umieszczona na liście przewozowym data przyjęcia stacji kolejowej, będącej miejscem dostawy,
- przy dostawach loco wagon, statek, skład lub wytwórnia dostawcy, — data zawiadomienia dostawcy o gotowości dostawy do odbioru, o ile w terminie tym przedmiot dostawy rzeczywiście przygotowany został do odbioru.

§ 49.

Koszty opakowania, bez względu na miejsce dostawy, ponosi zawsze dostawca, jeżeli umowa inaczej nie postanawia.

Opakowanie podlega zwrotowi jedynie w przypadkach zastrzeżonych w umowie, i to z reguły na koszt dostawcy.

§ 50.

Odbiór wstępny komisja winna przeprowadzić w przypadkach, kiedy szczególne względy uzasadniają potrzebę przeprowadzenia na miejscu wytwórni dostawcy dokładnego zbadania urządzeń przedmiotu dostawy, ich działania oraz jakości użytych materiałów, zaś przeprowadzenie badań tych w miejscu ostatecznego odbioru byłoby znacznie utrudnione lub niemożliwe.

§ 51.

Odbiór częściowy komisja przeprowadzić może:

- przy dostawach:
 - jeżeli dostawa odbywa się partiami,
 - jeżeli część dostawy została wybrakowana, a dostawca został wezwany do dostarczenia materiałów, w miejsce wybrakowanych, wolnych od wad;
- przy robotach:

- a) jeżeli odbiór częściowy, z uwagi na rodzaj i rozmiar robót, ułatwi dokonanie sprawdzenia ilości i rodzaju wykonanych robót i przeprowadzenie odbioru ostatecznego,
- b) jeżeli zachodzi potrzeba przystąpienia do eksploatacji budowli jeszcze przed jej całkowitym ukończeniem,
- c) jeżeli roboty posiadają nieznaczne tylko wady, dające się usunąć.

§ 52.

Odbiór ostateczny komisja przeprowadza po całkowitym wykonaniu dostawy lub roboty i usunięciu wszelkich stwierdzonych przez komisję wad.

Odbiór ostateczny nastąpić może przed usunięciem wad, jeżeli są nieznaczne i nie umniejszają stopnia używalności dostawy lub roboty.

§ 53.

Poza odbiorem ostatecznym (§ 52), w przypadkach kiedy dostawca lub przedsiębiorca, za należyte wykonanie dostawy lub roboty, udzielił rękojmi na czas określony, komisja po upływie okresu rękojmi winna przeprowadzić odbiór końcowy (superkolaudacyjny), dla stwierdzenia, czy i jakie wady okazały się w okresie gwarancyjnym, do których usunięcia przedsiębiorca lub dostawca jest obowiązany.

Odbiór końcowy przeprowadzić należy w ciągu 1 miesiąca po upływie okresu rękojmi.

Termin rękojmi, udzielonej na czas określony, poczyna biec od dnia ostatecznego odbioru dostawy, względnie roboty.

Jeżeli w okresie trwania rękojmi okaże się, że część dostawy lub roboty jest dotknięta wadami istotnymi, — okres rękojmi dla danej części dostawy lub roboty liczy się od chwili usunięcia wad przez dostawcę lub przedsiębiorcę.

§ 54.

Przedmioty i urządzenia, nie przyjęte ostatecznie przez komisję, dostawca lub przedsiębiorca obowiązany jest zabrać, względnie usunąć na własny koszt, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia go o nieprzyjęciu dostawy lub roboty, względnie o odrzuceniu sprzeciwu przez władzę (§ 26).

Po upływie terminu, odnośnemu urzędowi przysługuje prawo przedmioty dostarczone oddać na przechowanie osób trzecich, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi, na koszt i ryzyko dostawcy, względnie przedsiębiorcy.

Jeżeli zachodzi obawa, że przedmioty ulegną pogorszeniu lub zepsuciu, odnośny urząd ma prawo — a gdy tego wymaga interes dostawcy lub przedsiębiorcy, ma obowiązek — sprzedać przedmioty z zachowaniem należytej staranności. Prawo to służy odnośnemu urzędowi także wtedy, gdy dostawca lub przedsiębiorca zwręka z zabraniem przedmiotów lub gdy ich przechowanie wymaga znacznych kosztów.

O oddaniu przedmiotów na przechowanie, jakoteż o zamiarze i dokonaniu sprzedaży dostawca, względnie przedsiębiorca, winien być niezwłocznie zawiadomiony z podaniem miejsca przechowania przedmiotów i kwoty uzyskanej ze sprzedaży.

§ 55.

Dodatkowe kaucje (raty kolaudacyjne) powinny być pobierane w przypadkach stwierdzenia przez komisję odbiorczą, że wykonana dostawa, względnie robota, dotknięta jest wadami i brakami.

Kaucje należy pobrać przez zatrzymanie części wynagrodzenia, należnego dostawcy lub przedsiębiorcy. Wysokość kaucji odpowiadać powinna przypuszczalnym kosztom, koniecznym dla usunięcia wad i braków.

Jako minimum dodatkowej kaucji ustala się 5% należnego dostawcy lub przedsiębiorcy wynagrodzenia.

§ 56.

Częściowe opłacanie robót i dostaw, których wykonanie trwa przez dłuższy czas, dozwolone jest:

I. przy dostawach:
po skutecznieniu poszczególnych części dostawy i przyjęciu jej przez komisję odbiorczą. Zapłata częściowa nie może przekraczać 70% ogólnej wartości wykonanej i przyjętej części dostawy;

II. przy robotach:
po wykonaniu części lub określonej grupy, albo rodzaju robót, oraz sprawdzeniu wykonanych robót w drodze aktów obmiaru, o ile ogólna wartość całej roboty przekracza kwotę zł 10.000. Wypłaty częściowe uskutecznią się na podstawie zatwierdzonych rachunków bieżących (przejściowych).

§ 57.

Postanowienia zarządzenia niniejszego mają odpowiednie zastosowanie przy odbiorach przeprowadzanych jednorazowo.

§ 58.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

W ostatnich dniach z polecenia P. Ministra Spraw Wewnętrznych skierowana została do miejsca odosobnienia w Berezie Kartuskiej grupa kilkunastu szkodników gospodarczych i zawodowych kryminalistów.

M. in. osadzono w Berezie Kartuskiej Eliasza Weintrauba, machera podatkowego z m. Łodzi, który sprzedawał fikcyjne rachunki różnym kupcom, uchylającym się w ten sposób od podatków; Hipolita Januszkiewicza, zawodowego kasjarza, postrach jubilerów poznańskich, 9 razy karanego sądownie; Moszka Gorfinkla, pasera z Lublina; Czesława Grzywnowicza, awanturnika-nożowca z Częstochowy, wymuszającego pieniądze na wódkę od spokojnych mieszkańców; Stanisława Liszka, zawodowego złodzieja z woj. kieleckiego, który podczas odbywania kary więzienia przygotowywał z innymi więźniami plany przestępstw, które zamierzał dokonać po wyjściu z więzienia; oraz Feliksa Michalskiego, jednego z najbardziej czynnych i doświadczonych włamywaczy warszawskich, osiem razy karanego sądownie.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej

W dniu 27 lipca rb. rozpoczynają się w Berlinie rokowania międzyresortowe między Min. Opieki Społecznej a min. pracy Rzeszy w sprawie zmiany i uzupełnienia umowy polsko-niemieckiej o ubezpieczeniu społecznym.

Rokowania te mają na celu ostateczne wyjaśnienie podziału zobowiązań z tytułu ubezpieczeń społecznych w stosunku do ubezpieczonych w dzielnicy zachodniej i dostosowanie umowy do zmian dokonanych w ciągu ostatnich lat w ustawodawstwie obowiązującym w tej dziedzinie.

W rokowaniach weźmie udział delegacja, złożona z naczelnego dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dr Tadeusza Dyboskiego, jako przewodniczącego, radcy Ministerstwa Opieki Społecznej dr St. Fischlowitza, jako zastępcy, i referendarza R. Szymanki, wraz z rzeczoznawcami z ramienia zainteresowanych instytucji ubezpieczeń społecznych.

URZĘDOWA CEDUŁA.

Gieldy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 160.

dnia 25 lipca 1938 roku.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

Belgi belgijskie 90,07—89,60. Dolary Stanów Zjed. 5,30½ — 5,28. Dolary kanadyjskie 5,29 — 5,26½. Floreny holenderskie 292,64 — 290,90 Franki francuskie 14,74 — 14,64. Franki szwajcarskie 121,95 — 121,15. Funtury angielskie 26,19 — 26,03. Funtury palestyńskie 26,15 — 25,90. Guldeny gdańskie 100,25 — 99,75. Korony czechosłow. (odc. do 20 K.) 15,25 — 14,80. Korony duńskie 117,00 — 116,15. Korony norweskie 131,53 — 130,55. Korony szwedzkie 134,94 — 133,95. Liry włoskie (odc. do 50 L.) 23,45 — 22,80. Marki fińskie 11,57 — 11,30.

b) Czeki i wypłaty.

Amsterdam 291,90 — 292,64 — 291,16. Berlin 213,07 — 212,01. Bruksela 89,85 — 90,07 — 89,63. Gdańsk 100,25 — 99,75. Helsingfors 11,54 — 11,57 — 11,51. Kopenhaga 116,70 — 117,00 — 116,40. Londyn 26,12 — 26,19 — 26,05. Mediolan 28,03 — 27,89. Montreal 5,30 — 5,31½ — 5,28¾. New-York 5,30¾ — 5,32 — 5,29¾. New-York telegr. 5,31 — 5,32¼ — 5,29¾. Oslo 131,20 — 131,53 — 130,87. Paryż 14,70 — 14,74 — 14,66. Praga 18,35 — 18,40 — 18,30. Sztokholm 134,60 — 134,94 — 134,26. Tel-Aviv 26,19 — 26,05. Zurych 121,65 — 121,95 — 121,35.

c) Monety.

Marki niemieckie srebrne 98,00 — 95,00.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

L. Papiery Państwowe.

b) premiowe.

W złotych za jedną sztukę.

3% Prem. Poż. Inwestyc. I em. 82,75 — 83,00.
3% Prem. Poż. Inwestyc. I em. serie 93,00.
3% Prem. Poż. Inwestyc. II em. 81,75 — 81,88.
4% Prem. Poż. Dolarowa ser. III szt. 41,75 — 42,25.

c) inne.

w procentach nominalu.

4% Pożyczka Konsolidacyjna 1936 r. 67,25.
4½% Wewnętrzna Zast. Państw. 1937 r. 67,13.

II. Listy Zast. i Obl. Banków.

a) państwowych.

złotych w złocie 1927 r.

7% L. Z. Państw. B-ku Rolnego 83,25.
8% L. Z. Państw. B-ku Rolnego 94,00.
7% L. Z. B-ku Gosp. Kraj. II-VII em. 83,25.
7% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. II-III em. 83,25.
5½% L. Z. B-ku Gosp. Kraj. II-VII em. 81,00.
5½% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. II-III i IIIN em. 81,00.
5½% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. IV em. 81,00.

złotych w złocie 1924 r.

8% L. Z. B-ku Gosp. Krajowego I em. 94,00.
8% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. I em. 94,00.
5½% L. Z. B-ku Gosp. Kraj. I em. 81,00.
5½% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. I em. 81,00.

III. L. Z. i Obl. Tow. Kredytowych.

b) Tow. Kredyt. Ziemskich.

4½% L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. w Warsz. ser. V 65,00.

c) Tow. Kred. Miejskich.

5% L. Z. Tow. Kred. M. w Warszawie 1933 r. 73,75 — 74,63 — 74,25.
5% L. Z. Tow. Kred. M. w Warszawie 1936 r. 75,00*.
5% L. Z. Tow. Kred. m. Częstochowy 1933 r. 65,50.

5% L. Z. Tow. Kred. m. Lublina 1933 r. 63,25.
5% L. Z. Tow. Kred. m. Piotrkowa 1933 r. 65,00.

Akcje notowane w złotych za 1 akcję.

Bank Polski 125,00. Warsz. Tow. Fabryk Cukru ser. III 36,75. Warsz. Tow. Kop. Węgla i Zakł. Hutn. 31,75. Lilpop, Rau & Loewenstein 88,00. Ostrowieckie Zakłady ser. B 58,75. Starachowickie Zakłady Górnicze 38,50. Warszawskie Tow. Ubezpieczeń 52,00. Zjednoczone Browary Warszawskie p. f. „Haberbusch i Schiele” I i II em. 48,00. Warsz. Tow. Poż. na Zast. Ruch. I-V em. 109,00.

Zamienniki obliczeniowe dla papierów wartościowych i wartości kuponu bieżącego, opiewających na zł w zł z 1924 roku, franki francuskie i funty sterlingi:

100 zł w zł z 1924 roku = 172,00 zł.

100 Fr. francuskich — podług przeciętnego kursu transakcyjnego w czekach na Paryż z dnia transakcji.

1 Funt sterling — podług przeciętnego kursu transakcyjnego w czekach na Londyn z dnia transakcji.

Zamiennik obliczeniowy dla 8% L. Z. dolar. Tow. Kredyt. Ziemskiego w W-ie ser. 1924 roku, poręczonych przez Skarb Państwa: 1 Dolar — podług przeciętnego kursu transakcyjnego wypłaty telegraficznej na Nowy Jork z dnia transakcji.

Wartość kuponu bieżącego od 8% L. Z. dolar. Tow. Kred. Ziem. w W-ie ser. 1924 r., poręczonych przez Skarb Państwa, wartości imiennej 1000 Dolarów, na dzień 25.VII. 1938 r. = zł 20 gr 69.

Kupon obliczany jest w wysokości 4¼% w stosunku rocznym, stosownie do komunikatu Min. Skarbu, opublikowanego w Nr 238 Monitora Polskiego z dnia 15 października 1937 r.

*) dotyczy odcinków po 100.

■ oznacza, że spółka akcyjna emitowała akcje uprzywilejowane, które nie są dopuszczone do obrotów giełdowych.

URZĘDOWA CEDUŁA.

Gieldy Zbożowo-Towarowej w Warszawie

Nr. 158.

z dnia 25 lipca 1938 roku.

Ceny należy rozumieć za towar standartowy lub średniej jakości za 100 kg w handlu hurtowym paritet wagon W-wa przy dostawie bieżącej.

STANDARTY: Zyto I standart 700 g/l, zyto II standart 690 g/l. Pszenica czerwona szklista 765 g/l z zawart. 70% ziarn szklistych, pszenica jednolita 750 g/l, pszenica zbierana 737 g/l. Jęczmień browarny 681/690 g/l, jęczmień I standart 673/678 g/l, jęczmień II standart 649 g/l, jęczmień III standart 620,5 g/l. Owies I stand. 470 g/l, owies II standart 435 g/l.

NAZWA TOWARU	Ceny orientacyjne	
	od	do
	zł gr	zł gr
Z b o ż a		
Pszenica czerwona szklista	27,25	27,75
„ jednolita	27,25	27,75
„ zbierana	26,75	27,25
Zyto I standart (stare)	20,25	20,75
„ II „	—	—
Jęczmień browarny	—	—
„ I standart	17,50	17,75
„ II „	17,00	17,25
„ III „	16,75	17,00
Owies I standart	21,00	21,50
„ II „	19,25	19,75
Przetwory młynarskie		
Mąka pszenna gat. I wyciąg 0—30% z wor.	43,00	45,50
„ „ „ I „ 0—50% „	40,00	42,50
„ „ „ I-A „ 0—65% „	38,00	40,00
„ „ „ II „ 30—65% „	32,00	33,50
„ „ „ II-A „ 50—65% „	27,50	30,50
„ „ „ III „ 65—70% „	24,00	27,00
Mąka pszenna pastwana z workiem	16,50	17,50
razowa 0—95% z workiem	—	—
Mąka żytnia gat. I 0—50% „	33,50	34,50
„ „ „ I „ 0—65% „	31,25	32,00
„ „ „ razowa 0—95% „	25,25	26,25
„ „ „ gat. II 50—65% „	21,50	22,75
Mąka ziemniaczana „Superior” z workiem	31,00	32,00
Otręby pszenne grube z przem. stand.	12,25	12,75
„ „ „ średnie „ „ „	11,25	11,75
„ „ „ mialkie „ „ „	11,25	11,75
Otręby żytnie z przem. stand.	10,50	11,00
Strączkowe, oleiste, koniczyzny i inne nasiona		
Groch polny z workiem	24,00	27,00
„ Victoria z workiem	30,00	31,00
„ zielony (Folger) z workiem	27,00	28,00
Wyka jara	21,75	22,75
Peluszka	25,00	26,00
Łubin niebieski	17,75	18,25
„ złoty	20,00	20,50
Rzepak ozimy z workiem	46,00	47,00
Artykuły pastewne i inne		
Makuchy lniane	21,00	21,50
„ rzepakowe	14,00	14,50
„ słonecznikowe 40/42%	16,75	17,25
Srut sojowy 45% z workiem (bez obrotu)	22,50	23,00
Ziemiaki jadalne (stare)	4,00	4,50
Słoma żytnia prasowana	6,00	6,50
Słoma żytnia luzem w snopkach	6,50	7,00
Siano pras. I (70/80% traw słod.) (nowe)	7,50	8,00
„ prasowane II (nowe)	5,50	6,50

Tendencja i obroty:

Pszenica obrót — ton, tendencja spokojna
Zyto „ 876 ton, tendencja spokojna
Jęczmień „ — ton, tendencja zniżkowa
Owies „ 30 ton, tendencja zniżkowa
Mąka pszenna obrót 178 ton, tendencja spokojna
„ żytnia „ 251 ton, tendencja spokojna
Ogólny obrót 1540 ton

- I. Określenie tendencji I. Określenie wyjściowe: spokojna.
- II. Określenie przy zwycięcenie cen: 1) ożywiona, 2) lekko zwyżkowa, 3) zwyżkowa, 4) mocna, 5) b. mocna.
- III. Określenie przy zniżce cen: 1) chwiejna, 2) lekko zniżkowa, 3) zniżkowa, 4) słaba i 5) b. słaba.
- IV. Określenie przejściowe: 1) niejednolita 2) niestabilna 3) wyciekująca.

—oOo—